

Forfatter: Stuckenberg, Viggo

Titel: Udrag fra I GENNEMBRUD

Citation: Stuckenberg, Viggo: "Samlede Værker", i Stuckenberg, Viggo: *Samlede Værker*, 1910-11, s. 20. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-stuckenberg01-shoot-idm140680123792624/facsimile.pdf> (tilgået 07. maj 2024)

Anvendt udgave: Samlede Værker

den trække frem, hvad den vilde; men hvert Øjeblik, naar den var længst borte, langt ude i et gammelt Sommerferieminde, slap den, og Jørgen vaagnede op med et uroligt: bare Faderen snart vilde komme.

Han fik sin Middagsmad op paa Værelset. Moderen bragte den. De talte ikke sammen; hun fortalte bare, at Faderen ikke kom hjem til Middag. Jørgen trak sin Træstol hen til Bordet og spiste. Og saa lod han Tankerne glide langt bort igen og halede dem til sig med et Ryk og ønskede Faderen hjem, og lod dem glide langt bort igen.

Det blev mørkt, men Lys tændte han ikke.

Endelig Klokkeren seks var Faderen der. Moderen kom op og sagde ham det.

--- Men du sidder jo i Mørke!

Jørgen svarede et kort Ja, rejste sig, gjorde sig bred over Brystet og gik ned. Han traadte håardt i Trappen, som da han kom hjem, og han gik hurtigt gennem Stuerne. Udenfor Faderens Kontordør stod han et Øjeblik for at kue det hamrende Hjerteslag, og gik saa ind uden at have kuet det.

Faderen sad og skrev. Den lave Lampe lyste ned over Papiret og hans haarede Haand. Han saa ikke op og skrev videre. Jørgen stillede sig ved Enden af Skrivebordet og sagde ingen Ting, men stirrede ned i en Glastærning, der laa som Papirpresser, og flyttede et Par Gange Øjnene over paa Faderens Fingerring, der skinnede paa den skrivende Haand. Han kunde ikke faa et Ord frem og stod saa længe og hørte efter den skrattende Pen, at Lyden af hans egen Stemme vilde bragt ham til at fare sammen. Han turde ikke aabne Munden.

--- Vil du mig noget? spurgte saa endelig Faderen, mens han skrev.

--- Ja --- jeg vilde ...

Længere kunde han ikke komme. Hans Hjærtbanken var